

Maanantaina 9.11.

Pyhän elämän opettelua

Kristillinen elämä ja Hengen hedelmä

Alain Coralie

Voisiko ”Adventistipankkiryöstäjien yhdistys” olla olemassa? Saatat sanoa, että kysymys on naurettava, koska tietynlaisia elämäntapoja on mahdotonta liittää ajatuksissa yhteen adventismin kanssa. Miten meidän sitten pitäisi elää uskoamme todeksi? Tähän tarvitaan raamatullinen vastaus, ja silti valheita riittää yllin kyllin. Katsotaan tarkemmin kahta valheista.

Kaksi merkittävää valhetta

Joidenkin mielestä muista erottuvalla kristillisellä elämällä ei ole todellista merkitystä, koska he kieltäytyvät näkemästä yhteyttä uskon ja elämäntavan välillä, opin ja käytöksen välillä. Sitten on niitä, jotka keskittyvät ainoastaan sääntöihin ja määräyksiin ja siirtävät Kristuksen pois uskonnollisen kokemuksen keskipisteestä.

Apostoli Paavali kohtasi samanlaisen tilanteen Galatiassa. Jotkut kristityt uskoivat, että vapaus Kristuksessa antoi luvan eettisen elämäntavan hylkäämiselle (Gal. 5:13–6:10). Oli myös niitä, jotka uskoivat voivansa ansaita Jumalan suosion noudattamalla vanhentuneita Vanhan testamentin säädöksiä, mukaan lukien ympärileikkaus (Gal. 1:1–5:12).

Paavali kyseenalaisti molemmat käsitykset. Niille, jotka ajattelivat, että teoilla ei ole merkitystä, apostoli painotti sitä, että Jumalan kansa tuomitaan sen tekojen perusteella (Gal. 6:7, 8). Niille, jotka uskoivat, että Jumala edessä teot ovat ansio, Paavali korostaa, ”ettei ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja vaan uskomalla Jeesukseen Kristukseen” (Gal. 2:16). Apostoli oli sitä mieltä, että elleivät kristillisen elämän juuret ole evankeliumissa, elämä on parhaimmillaan vain halpaa armoa ja pahimmillaan perfektionismia.

Paavalin mukaan avain kristilliseen elämään piilee täydellisessä sitoutumisessa Kristukseen, mikä tapahtuu ihmisessä pysyvästi asuvan Pyhän Hengen läsnäolon ja voiman kautta. Galatalaiskirjeessä Paavali käyttää ilmaisua ”Hengen hedelmä” viitatessaan Pyhän Hengen luomiin hyveisiin tai luonteenpiirteisiin. Paavali kirjaa yhdeksän piirrettä, jotka muodostavat Hengen hedelmän. Näihin kuuluvat ”rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä” (Gal. 5:22, 23). Kaikki nämä piirteet kuvaavat Kristuksen luonnetta, jota meitä hänen seuraajinaan kutsutaan ilmaisemaan.

Kuten termi antaa ymmärtää, Hengen hedelmä ei ole ihmisen aikaansaamaa vaan se tulee Jumalalta. Samalla tavalla kuin omenapuut eivät voi kasvattaa banaaneja eivätkä lehmät voi lentää, syntisille ihmisille on mahdotonta itsessään tuottaa jumalallisia luonteenpiirteitä. Vain Jumala voi luoda niitä meissä ja ilmaista meissä siten luonnettaan.

Tästä seuraa kysymys: onko meillä yhteinen käsitys siitä, millaista on raamatunmukainen kristillinen elämä? Totuus on se, ettemme voi korottaa Kristusta perheissämme, seurakunnissamme ja yhteisössämme, elleivät rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä tule kiinteäksi osaksi luontettamme ja elämäämme.

Kolme keskeistä totuutta

Seuraava kysymys kuuluu: miten Hengen hedelmä voi juurtua sydämiimme ja tulla esille päivittäisessä elämässämme? Galatalaiskirjeen 5:24, 25 Paavali kiinnittää huomiomme kolmeen tapaan, joilla voimme tuoda julki todellista kristillistä elämää ja olla hedelmää tuottavia opetuslapsia.

Ensinnäkin osoitamme, millaista on todellinen kristillinen elämä hedelmää tuottavina opetuslapsina, kun säännöllisesti muistutamme itseämme siitä, että olemme ”Jeesuksen Kristuksen omia” (jake 24). Jotta voisimme kantaa hedelmää, meidän tulee olla päivittäin yhteydessä Kristukseen (ks. Joh. 15:5). Itse asiassa kristittyinä oloinen merkitsee enemmän kuin tiettyihin opinkohtiin uskomista ja tiettyjen sääntöjen seuraamista. Se merkitsee perustavaa laatua olevaa sydämen muutosta, joka saa ihmisen olemaan kuuliainen Jumalalle uskon kautta.

Huomaa, että Paavali laittaa Hengen hedelmästä kertovan listan kärkeen rakkauden, koska hänen mielestään tämä tärkeä piirre on ratkaiseva todiste aidosta kristillisestä elämästä. Toisaalla Paavali kehottaa galatalaisia: ” – rakastakaa ja palvelkaa toisianne.” (Gal. 5:13.) Ydinajatus on tämä: päivittäinen elämämme voi julistaa evankeliumia voimallisella tavalla. Ellen White ilmaisee asian näin: ”Puhtaan tosi kristityn hiljainen, johdonmukainen elämä puhuu paljon kaunopuheisemmin kuin mitkään sanat. Ihmisen elämällä on suurempi vaikutus kuin hänen puheillaan. – Rakastava ja rakastettava kristitty on voimakkain todistus evankeliumin puolesta.”¹ Todellisen kristillisen elämän keskuksessa on Kristus.

Toiseksi osoitamme, millaista on todellinen kristillinen elämä hedelmää tuottavina opetuslapsina, kun ristiin-aulitsemme vanhan luontomme himoineen ja haluineen (Gal. 5:24). Kristittyinä emme voi myöntyä lihan tekoihin (jakeet 19–21) ja väittää olevamme matkalla taivaaseen. Meidän tulee kuolla itsellemme. Dietrich Bonhoeffer kirjoitti: ”Kristuksen jokainen kutsu johtaa kuolemaan.”² Uskovina otamme vastuun kaikkien rikkakavien kitkemisestä, jotka uhkaavat tukehduttaa hengellisen elämämme, jotta Hengen hedelmä voisi kukoistaa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että meidän täytyy kuolettaa mikä hyvänsä tapa, käytäntö tai pahe, joka ruokkii itsestä ja nautinnonhaluista vanhaa elämää. Todellinen kristillinen elämä on epätsekästä.

Kolmanneksi osoitamme, millaista on todellinen kristillinen elämä hedelmää tuottavina opetuslapsina, kun seuraamme Hengen johdatusta (Gal. 5:25). Hengen johdatuksen seuraaminen tarkoittaa sitä, että Pyhä Henki hallitsee jokaista elämämme aluetta – salaisimmista ajatuksista ja tunteista aina päivittäisiin ihmissuhteisiin ja kanssakäymiseen muiden kanssa. Tähän kuuluu se, että muutamme ja saamme voimaa Jumalan sanan, rukouksen, palvomisen, seurakuntayhteyden ja palvelemisen kautta. On tärkeä muistaa, että kristillinen elämä, joka ei ole Pyhän Hengen johdattamaa, epäonnistuu surkeasti. Kun kuljemme Hengen johdattamana, meidän tulee tehdä tietoinen päätös nälkiinnyttää vanha ihminen ja kasvattaa Hengen hedelmää.

Kun Jumala voimallaan auttaa meitä ponnistuksissamme, teemme niin kuin on oikein. Elämämme arvot eivät muistuta yleisiä käytänteitä. Kun Pyhä Henki vakuuttaa meidät siitä, että jokin on väärin (se, mitä sanomme, laulamme, teemme viihdytykseksi jne.), pyydämme nöyrästi anteeksi. Kun taas näyttää siltä, että edistymme kristillisessä elämässämme, pidättäydymme kriittisestä ja tuomitsevasta asenteesta kanssakulkijoitamme kohtaan, joilla saattaa olla vaikeuksia Jumalan seura-

misessa. Todellinen kristillinen elämä on Pyhän Hengen johtamaa.

Yksi periaate

Hengen hedelmä, joka otetaan päivittäin käyttöön, korottaa Kristusta ajatusten ja tunteiden tasolla sekä käytöksessä. Vain elävä suhde Kristukseen voi synnyttää sellaisen uuden tavan olla ja elää, mikä tuo kunniaa Jumalalle ja vetää ihmisiä hänen puoleensa. Yhteen- vetona voidaan sanoa, että todellinen kristillinen elämä on sitä, että opetuslapsi tuottaa hedelmää ja heijastaa Kristuksen kaltaisuutta luonteessaan ja käytöksessään. Olkoon tämä meidän kokemuksemme!

Pohdintakysymyksiä

1. Miksi on tärkeää, että elämässä tulee näkyviin Hengen hedelmä?
2. Tuleeko sinulle mieleen jokin tietty asia, jota Pyhä Henki tuntuisi kehottavan sinua muuttamaan elämässäsi?
3. Millaista elämäsi olisi, jos antaisit Jumalan Hengelle täydellisen kontrollin?

Alain Coralie on Itäisen Keski-Afrikan osaston pääsihteeri.

1 Ellen G. White, *Suuren lääkärin seuraajana* (Kirjatoimi, 2005), s. 391, 392.

2 Dietrich Bonhoeffer, *Kutsu seuraamiseen*, suom. Riitta Virkkunen. Helsinki: Kirjapaja, 1965, s. 54.